

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3587/05
30.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ТП "АА", против решења Министарства финансија Републике Србије - Управа царина, Комисија за жалбе управе царина, 01/11 бр. У/П-143 од 24.3.2005. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 30.6.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Управа царина, Комисија за жалбе управе царина, 01/11 бр. У/П-143 од 24.3.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Царинарнице Ниш, бр. Уп./Л-2266/04 од 31.12.2004. године, којим су на основу чл. 136. ст. 1. тач. 1. Царинског закона измењени подаци у ЈЦИ Ј1 бр. 500006 од 11.6.2004. године ЦИ Лесковац у рубрици 31 која гласи "нови аутобус" у "употребљаван аутобус", и податак у првој и другој подели рубрике 33 (шифра робе), мења се и гласи "8702.10 19 00" и податак у рубрици 47 трећа подела "стопа" мења се и гласи "20,00", а тужилац је обавезан да плати износ од 195.900,65 динара, на име царине и то по основу коришћена возила у периоду 06.6.2003. до 06.6.2004. године.

Тужилац тужбом оспорава решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона. Наводи да је предметно моторно возило - аутобус привремено увезао по основу закљученог уговора, те да је све те чињенице пријавио, а Царинарница прихватила, декларацијом за привремену увоз. Пошто је неспорно да се ради о увозу новог возила, сматра да Царинарница није могла приликом обрачуна, да возило претарифира као "употребљавано", те да износ царине обрачуна применом стопе од 20%, која важи за коришћено возило, а посебно није могла да царинску основицу одреди према вредности новог возила, неурачунавајући амортизацију. Из изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган, изјашњавајући се на воде тужбе, у свом одговору на тужбу, остаје код разлога оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцена навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета ове управне ствари, а у смислу чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Врховни суд Србије је нашао да тужба основана.

Према разлозима оспореног решења жалба није основана, јер је Царинарница правилно исправила тарифни број привремено увезене робе и према овоме исправила извршени обрачун царине, обрачунат (применом чл. 167., ранијег важећег Царинског закона) за употребу привремено увезеног аутобуса за прву годину његовог коришћења.

По оцени суда, основано тужилац тужбом оспорава правилност утврђене царинске обавезе. Пре свега, погрешно се тужени за утврђивање царинске основице позива на чл. 167. раније важећег Царинског закона ("Службени лист СРЈ", бр. 45/02... 7/03 - у даљем тексту Царински закона). Ово стога, јер се за привремено увезену робу (њено коришћење) увозне дажбине утврђују (настаје) и обрачунавају према чл. 167. Царинског закона, а царинска основица се утврђује применом чл. 42. истог Закона. Према одредби чл. 42. ст. 1. Царинског закона за привремено увезену робу, која се користи под закуп и за коју није предвиђена могућност куповине (као у конкретном случају), царинска основица се не утврђује према одредбама чл. 33. и 34. Царинског закона, дакле на основу уговорене, трансакцијске вредности робе. При коначном царинењу ове робе, а према одредби чл. 173. ст. 2. Царинског закона, царинска основица се утврђује, такође, на основу чл. 42. ст. 1. Царинског закона. Обзиром на изнето, пошто се царинска основица привремено увезене робе утврђује истом методом вредновања за време привременог увоза, и при коначном царинењу, по ставу суда, метод вредновања за утврђивање царинске основице не може се мењати ни у току трајања привременог увоза.

Схватање оспореног решења према којем се мења тарифни број привременог увоза робе због тога што се она користи у привременом увозу, те тако више није "нова", него "употребљавана" није прихватљиво, пре свега са напред изнетих законских разлога, а и због тога јер се привремени увоз робе, по основу лизинга, не врши због коришћења робе него због куповине робе. По ставу суда, иако уговор о лизингу у тренутку

не врши 2001 коришћења робе него 2001 куповине робе. По ставу суда, иако уговор о лицензи у тренутку његовог закључења, није уговор о куповини робе, извесно је да у тренутку одобравања привременог увоза (од стране царинских органа) тако увезена роба, по протеку рока привременог увоза неће бити враћена у иностранство већ ће бити коначно оцарињења. Дакле, привремено увезена роба остаје у целини унутар царинског подручја, онаква каква је прешла граничну линију, само се периодично (при обрачуна увозних дажбина за привремени увоз) утврђује колики је тај део.

По схватању суда, законску одредбу "стање робе" из чл. 20. ст. 1. тач. 5. Царинског закона на које се одредбе позива тужени, иако се ове одредбе односе на коначне царине привремено увезене робе (како то прописује чл. 173. ст. 1. Царинског закона), у вези конкретног случаја, треба тумачити тако да ове значе "стање" измирених царинских обавеза, које су утврђене при привременом увозу и без чијег измирења нема продужења одређеног рока привременог увоза.

У поновном поступку, а сагласно одредби чл. 61. Закона о управним споровима, тужени је дужан да поступи по примедбама из ове пресуде, тако што ће одлуку о основаности жалбе, тј. законитости и правилности извршеног накнадног обрачуна царине донети применом одредбе Царинског закона сагласну примедбама и упутствима из ове пресуде.

Са напред изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу уважио и на основу чл. 41. ст. 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 30.6.2006. године, У. 3587/05

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. Мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК